

контролювати джерела і канали поширення інформації про нього, що може стати об'єктом дослідження наступних публікацій.

О. А. Сутула, Є. В. Малявін
(Україна)

ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ

Сучасні процеси глобалізації в світовому просторі характеризуються трансформацією, інтенсифікацією транскордонних економічних, політичних, соціальних зв'язків.

Дихотомія глобалізації полягає в тому, що з одного боку сприяє посиленню відкритості суспільства, дозволяє досягти економічного росту державам через конкурентну боротьбу, збільшує можливості для ефективної співпраці у світовому масштабі, а з іншого – через нерівномірність розвитку країн, глобалізація надає асиметричності характеру їхнім взаємовідносинам. Зростаюча різниця в рівні життя соціальних груп в умовах глобалізації послаблює стійкі принципи соціалізації, що призводить до високого рівня поляризації населення в стратифікаційній структурі, а з часом до десоціалізації суспільства.

В цілому вплив глобалізації на людський фактор здійснюється за наступними напрямками: а) зростання світової мобільності трудових ресурсів; б) збільшення рівня безробіття через кризу в усіх сферах в країні, або через впровадження нових технологій в державах з дешевою робочою силою, що призводить до скорочення робочих місць; в) використання впливу транснаціональних корпорацій на національні уряди для реалізації політичних цілей; г) загрозливе наростання дефіцитів усіх видів ресурсів та боротьби за контроль над ними, за ринки збуту; д) демографічні загрози світового масштабу тощо.

У цьому контексті зазначимо, що за показниками світових рейтингових агенцій соціалізація українського суспільства до глобалізаційних умов значною мірою визначається світовим соціальним, політичним, економічним порядком, а також можливостями пристосування до нових цивілізаційних викликів через постійний пошук нових конкурентоспроможних ресурсів, джерел, переваг.

В таких рейтингах як «Індекс глобалізації» в 2018 році Україна посіла 42 місце з 200, в «Індексі глобальної конкурентоспроможності» – 85 місце з 138, в «Рівні економічної свободи» – 135 місце з 159, в «Індексі соціального прогресу» – 63 місце з 133, в «Глобальному інноваційному індексі» – 56 місце з 128 [1]. Згідно з даними МВФ у 2018 р. в Україні номінальний ВВП на душу населення склав 2963 дол.. Це 128 місце з 187 держав [2].

При складанні рейтингу бралися до уваги чотири основні параметри: економічна інтеграція держави, рівень розвитку персональних контактів (міжнародні поїздки та туризм, обсяг міжнародних телефонних переговорів, поштових відправлень та переказів тощо), рівень розвитку технологічної бази, рівень залучення у світові політичні, економічні, правові та інші інституції.

На жаль, можна констатувати той факт, що вищезазначені рейтингові показники є похідними від сучасної соціальної, політичної, економічної стагнації українського суспільства та вказують на її високий рівень.

Звичайно, це пов'язано по-перше, з протистоянням між різними політичними силами за владу та перерозподіл ресурсів; по-друге, з корупційними скандалами, криміналізацією політичних і економічних процесів; по-третє, локаційністю реформ, їх соціальною не результативністю; по-четверте, політика вільної торгівлі у транзитивній економіці ставить національного виробника в умови жорсткої світової конкуренції, що пов'язано з низькою конкурентоспроможністю українських товарів на світових ринках; по-п'яте, відкрите російсько-українське протистояння призвело до соціальної напруги високого рівня; по-шосте, суспільство занадто поляризоване і не має єдиного уявлення щодо геополітичних векторів розвитку.

Виходячи з того, що глобалізація є невід'ємною частиною життєдіяльності кожної сучасної держави, Україна, не зважаючи на велику кількість внутрішніх проблем, інтегрована в глобальну систему, яка і в подальшому буде набирати ще більших обертів. Сучасний процес глобалізації веде до досить неоднорідних результатів, ризиків, нестабільності. Створюється багатство, але при цьому багато країн не можуть ним скористатися, і навіть позбавлені можливості впливати на цей процес. Особливо це помітно в умовах кризових та посткризових явищ, які супроводжують світові структури останнім часом. Велика залежність України від зовнішніх факторів розвитку робить її дуже вразливою до глобальних економічних, соціальних, політичних потрясінь, які є невід'ємною частиною сучасності. Тому нашій державі потрібно шукати нові, альтернативні джерела розвитку, можливості для вирішення проблем, які будуть ефективно та гідно відповідати на сучасні глобальні виклики, що виникають в межах світового простору.

ЛІТЕРАТУРА

1. Міжнародні рейтинги України [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <https://uk.wikipedia.org> (дата звернення 29.09 2019).
2. Список країн за ВВП (номінал) на душу населення [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <https://uk.wikipedia.org> (дата звернення: 29.09.2019).

В. Н. Шаповал
(Украина)

СОЦИАЛИЗАЦИЯ В ЭПОХУ «ИНТЕРНЕТА ВЕЩЕЙ»

1. Человек с необходимостью должен адаптироваться: а) к природе; в) к миру людей; с) к миру вещей или сфере материальной культуры.
2. Социализация – это разновидность адаптации, а именно, адаптация к миру людей.
3. Мир вещей или материальная культура – это посредник в отношениях между людьми, а, следовательно, посредник в процессах социализации.